

CURIERU ROMANU

Pretul prenumerării pentru Curierul Român împreună cu Buletinul Official, este de doi galbeni pe anu; iar în parte anul quâte un galbenu.

Abonarea se face în Bucureşti, la

ANUL XVIII. Nº. 65.

BUCURESCI.

СЪМБѢТЪ, 10 AUGUST 1849.

**Gazetta
POLITICA, COMMERCIALA
,SI
Litterarâ.**

**Redactie si la D. Iosif Romanovici la
judece la CC. Cârmuri si la DD. Profesori.**

Aqueastă foie ese de două ori pe
septembăna, Martea și Sâmbăta, iar Bu-
letinul de patru ori.

ANDREAS-DEL-SARTO.

I.

Asiá începîsse soarele a se
învelindă d'asupra dealului lui
San-Minato ; primulă luceafără
se făcea pe chîndele montanen-
telor Florenziei și le încorona-
pă pe toate cu o aurigordă sclă-
pitoare ; dar via lui luminoză
împătuia străbîtea în vîlăzile
chetăuji, și posomorîtele zidurî
alături Palazzo-Veccchio ținându-
deasă în întînerîk petele de săp-
țe che Gheafes sau Giambattista,
Medicii sau Paludi și făcîndu-
se verse preste zidurile lui în
nesfîrșitale logi cerne.

№ se bedeač ūmblъпd pe та-
ліде de кѣт пътai aktivii addy-
къtori de alle віedzirii karii se
dъcheač la шаць, търъпnd de
фръč тънгарii лор інкъркаді ку
фръкте ші кт легумі, ші вр'о
къді-ва жупi karii, обосidі de
вр'о орцие покtырпъ, se dъcheač
кт up pas греč ші толлешіт
de bin, sъ kaxte odixna ші
сомнiзa ne kънд чейлаалді se
skoalъ spre a'шi addyучче a
minte nekazyriale din zioa tpe-
kъtъ ші sъn, урmeze азкътa
лор че nt mai are sfъrшit пiч
o datъ.

Тропотъл тъгариօր Ingetasse
акум de a restná, кънд չա
չուի կասе de լъпгъ monastirea
de կълтгъրі se deskisse ingeti-
шօր շի տն յըռե կу o fisionomie
Ճաւче շի timidъ еші շі se in-
drentъ կъtre monastire. О не-
խօտъրіре прea singulaրъ dom-
nia in demarցыл ачестү յըռе,
ку կът s'առօպieá de monastire
ку atъta i se ֆъччեր մай inget ;
ինքъրшit, seonրí ԵՐՏSK d'odatъ,
կլъտі din կաп կу aer de des-
րբյst շի se intsrpnъ innanoի ; dar
այսպինд denaintea չուի կա-
յակը և բաշտիկը ու յուր-

тъ; капул i se пакъ не пепт,
шій азъ каръ drymul къtre
monastire, пу se mai опрі,
ши Фъргъ а'ші тай ръдикá капул,
trasse incheлишор коарда клоно-
делауда че авіа s'ayzi synънд.

Santza-Petre ал ачесті Пададис рекзпозкү ін ачест жупе не уп амік ал касеі, күчі таша se deskisse ші къалғырул Res-пунсе кү уп глас регошіт да о Intrebare ғыкты iнчетішор.

— Da [da, 'i-am dat'o d'asearъ
skrisoarea думитале, ши тe-a-
шeатъ.

Se веде къ ворвеле ачестea,
ші таї аллес чедле trei din үр-
тъ, авеаѣ о insemnare foarte
терійвіль, къчі ғада жүпелгі
d'odatъ s'аконері de о ғошацъ,
пехотырыка іл ауъмаръ ші бъ-
тъ foarte инчетішор да үша къ-
лугърулай tesaygar, каге'л
ащентá.

А! думніата еші, domnule Andreas, zisse кългъръл, infi-
гънд тічії съі окі вінегі пе
kandida fіntъrъ a erozлї nostre.
Еі біne! аз doаръ te-аі къйт къ
аі зүгръвіт таі шулте еpi-
soade din vieaga santuzлї Fіlіп
in monastirea noastrъ, per amor
di Dio? Askълть, gloria и'a benit.

— Да порокуя пы, күтезъ
а зіччे Andreas кү тұратъ ti-
miditate.

Кълугъръл ЧРПЪ:

— De atunci, aî zuggăbit în monastirea Sânctuări-Sălvi, afară din cetate. Monastirea aceea este astăzi, crez că și fost măcănărită de plătă?

— Бај! пърите, никой няма премит, зисе Andreas, щанои инвоеала ера . . .

— Dară, fărgă Indoieală, reprezentanția dumitalea este făcătoare de cunoscute, nu trebuie să mai așteptăm de ceasă, ca atunci să înceapă te-am preferat în locul autorizației care să se întrevea să

аібъ оноареа de a къщігá Раізл,
ші ne пропусá sъ лікреze исп-
тру а то ру лї Dymnezeў,
къргиа тредзе sъ консарвън-
да ноастръ . . . Askылъ, жупе,
ценілъ ne вине des sts, ел пур-
чеде дела Dymnezeў, ші лї
Dymnezeў тредзие sъ інкіпъти
примеде ноастре капете-d'оперъ.

— Ноi . . . репетъ зуగравъл
къ жумътъ de глас.

— Ши веzi, dakъ setea къ-
щігзлзі s'ar fi aparins in syf-
флетул дыміталле, dakъ nu te-ai
fi syunts achestei поssile desin-
tereserгi, achesrgi . . .

— Amor de Dymnezev, урмъ
зъграбъя сърпизънд.

— Darъ, ачестій амор de Dymnezeѣ, ревутъ інніетрія въ кълагъръ, інспірація та н'ар ѿ fost atът de пытнікъ ші атът de фримоасъ; місівна boastъ, аічі пе пътніт, феріції artistі, este поебідъ ші mare; кънд репро-
дукеді пе пъпътъ глоріїле реалі-
ціеї, аурул пу поате ѿ прецца
автрулай востру, ші а въ да ау-
ар ѿ а въ інсолатá; поі пріімім
капетееле boastre d'онегъ ін пы-
теле аві Dymnezeѣ, къчі пы-
таі sinrur Dymnezeѣ въ поате
да прецца аор.

Дунъ че terminъ кълагъ-
ръл, фъргъ а'ші тай ала resuf-
flare, тоатъ ачеастъ frumentasъ
къвіntare іпокріть, іші плекъ
окій ку къмілінъ ші se пърг
absorbit intr'o концептране re-
ліцюасъ; fisionomia лті Andreas
era intinъritъ de o foarte дуре-
rossъ simuire; ачелле ворве су-
пътоаре, глагоре, гемупе, амор
de Dumezei, ачелле прісме ал-
ле къргіа ғадете кълагъръл ае
фъчea съ skintieize тоате, ил уї-
тияш; ел, сърманъл, авеа преа
штатъ повледъ ші күргъденie in
suффlet ка съ поатъ зърі пріп
іпокріта entysiasm аа кълагъ-
рълші, sortita(щұрдаea) аварі-

діє; se uită la cer, ca să pre al
luă de martor despre sakrifі-
ciul său și se pregătă a ești.

Un frudere de bucurie atunci
lucră în cîrligă: remuine-
se și sălta că era nejumătate
deskiș, și sunnetul metalic că
scoasse încizându-se fără ne
Andreas să trezeală.

Pentru că să-i cîrme și mi-
nuț pe hărțările și sfîrșala, jumă-
tu artist trebuie să fi fost
foarte cinstit de foame; se opri
și zissee că și glas cămătînă-

— Își aducea înămbinătatea
pîrinte, cămătînă promisese să...
— A'gi da și alt lucru.

— O nu!... zissee zîngavul
că despărțește, că zicea ducați de
fiecare tablou, și așa îm ești
dator o suță de ducați.

— Monastirea este săracă,
fără, și binefăcătorile poa-
stre...
— D'apoi și ești cer mai o
binefăcere, pîrinte; amă ne-
voie de această suță, oh! mare
nevoie, dacă d'o cer. Ești n'am
destulă putere săpre a iugătă
această sarcină, săpre a sia pî-
mîntul a'm da secherișuri; eș-
ti sună soldat: pîinea, trebuie
să mă cîmpătă că banii, și da-
că răverenția ta nu'm dă dreptă
tei...
— Nici o dată n'ash fi crez-
zut fără, zissee cîrligă. C'ò
să bîie o zi în care să tă cîiesc
că te-am alăt de pregătindă
în locul lui Francia că venisse
d'o suță de ori la mine, și în
locul lui San-Sabino căre îm
scrisesse. Ești îmi fărăsem țin-
kă chiar jumătatea și nu da
acest lucru de către pîmătare
singur... și dumneata
vîi acum de'm chei plăte, cănd,
din protiv, domneată ar trebui
să aibă recompensă către noi

— Sh! voiu și avea, pîrinte,
o recompensă pentru tot d'au-
na; mai așteat în desfășură unei
cariere foarte sunioase... dar
am nevoie de sună aceasta.
Cîrligă, înbunătățită
neobișnuită zîngavulă, pîmătă-
ră chip-zecă de ducați ne
masă; nu mai fi trist că ieră,
amîndu-te; fratele mei; o! ash
vîea, că să ronesc că totu ne-
grile talale idei, să'dă repet
tot che cîrligă mă-a vorbit a-
sunța amora lui de Dumnezeu...
Ce de lucru și mai facă că,
prin studiile autoră, pentru
amora de Dumnezeu!... Dar
tot acea întristare!... Ai-tu ni-
skăiva datorii?... Ești tu în ne-
lînnită despre viitor?... D'apoi
tu vezi acum prea vîne că nu
să plătești, și vom lăsa.

— Easă' să sună, zissee-ea.
Andreas nu mai fără nici o
observare că era numai jumătă-
tate, și și lăsă banii. D'apoi
și trezea a cîrma lăsă, căci
ea să leze toate pînă la zîngav-

zîngav. Sh! în adevară, să fi mai
vîzut că cîndrie măsură că
pașă distanță dintre mona-
stire și casa sa; prîcina era
că pentru dinștă, a cărui să-
bănciune cîrligă o școală prea bă-
ne s'o spuse, sună aceasta
eră rezultatul unei victorii. Sh'a-
poi că doară n'am simtit noi
toți chestia laudă a chesti simțiment
atât de vîi în inima artistăză,
și nădejde de cîndră oameni
că ne face a preferă în
lăsă avuție, că ne-ar da o mo-
ștenire, atel obol că ne proku-
ră lăsă postură. Obol ne face că
putem pînă, că nu dău pentru
nu mină, între noi și misericordă
această sună blasteră a ce-
nișă căre ne îmboalădește nă-
chetat, ne sălăiește a creea totu a-
vina și ne strigă: ducă și e foame,
iagă nădejdele său nana,
zîngavulă sau skrie.

O! să nu' accușăm misericordă.
Fără dinștă, că de fără moase pă-
ciune ar lăsă!

Sh'apoi că nu trebuie că vî-
se se pîse în cîmpătă că acea
voluntate delirantă a admira-
ției tăzilor!

O! povile Andreas! Indată
în cîmpătă d'ă casă, dău că
pută că căre el fără să rezigne
chiocapulă șoală sală că el ve-
niă că tăzilele plăine.

Desküde, strigă-ela, desküde,
San-Sabino, noi suntem bogăți.

— Bogăți! zissee San-Sabino
sunăzînd, că sună poate? tu vîi
dela monastire.

— Easă chip-zecă de ducați,
zissee Andreas aruncănd afară ne
masă; nu mai fi trist că ieră,
amîndu-te; fratele mei; o! ash
vîea, că să ronesc că totu ne-
grile talale idei, să'dă repet
tot che cîrligă mă-a vorbit a-
sunța amora lui de Dumnezeu...
Ce de lucru și mai facă că,
prin studiile autoră, pentru
amora de Dumnezeu!... Dar
tot acea întristare!... Ai-tu ni-
skăiva datorii?... Ești tu în ne-
lînnită despre viitor?... D'apoi
tu vezi acum prea vîne că nu
să plătești, și vom lăsa.

— Andreas, zissee San-Sabino,
mie îm trebuie totu sună astă
ca să plătești.

— Ca să plătești!... Repete
Andreas. O! tu ești nevîn, San-
Sabino.

— Treze să pîrăsesc Fao-

rendia, iubite, tressă numai de-
căt.

— A! da că d'am fără San-Sabino?... Hentea amora
lăsă Dumnozei căre facă a se
împlinește atâtă lăsă, iartă-pără
și remă.

— Nu, Andreas, nimini pîcă
o dată nu va avea a'gi ieră che-
vă; dar eștă trecute să tă dă
la Roma să studieze pe maestri,
să tă formezi. Tu, tu ești pă-
scut, cîpă mare; iar eștă, eștă trecute
să îmveță, său nu voiu fără pîcă o
dată nimik.

— Dakă e așa, să tă
împreună la Roma, voiu vedeas
ști eștă pe Rafael și pe Michel-
Anzel!

Sh'gi vîi lăsă tablozile pe
împreună?... Nu... lăsă-tă să
tă dă sinigur; sătă voiu împreună
de grăbă.

— O! sinigur... să rețineșă,
eștă sinigur, zissee Andreas, pălăid
de dăpare. Ei! da că facă, tu
vîi să plătești indată? tăză-
vîzând pe San-Sabino fără
împreună preparativelor... așeantă
tăză că pînă desează.

— Nu, frate, a tăză o zi
împreună că această idee de des-
părțire e neste pînă... pînă
de seară îm voiu pîrde tot
cîrcația... Însodășește pîmăi
pînă dînkolo de pîrdele cîrcații;
de seară trebuie să găsesc la Mi-
sina ne cîpă căre tăză așeantă.

— Să plătești dar, zissee An-
drreas, căre nu' știe să se
împreună boingel amîndu-lă
săză... Nu pînă sună d'ă nu mai
adăgoră: Astă e să din greșala
mea! Kînd cîrligă așeantă
n'a vrut sătă pălăteaskă, eștă
trecute sătă mai năștește.

La oare că, de pîrte de
Florenția, San-Sabino se opri
pe un deal de unde se vedeas
toată cîrcația.

— Aici o să ne despărțim,
zissee-ea amîndu-lă săză.

Andreas nu reșunse nimik,
înă sprijinătă pîmăi okii în pre-
cîrligă lăsă că că sună astă
ca să plătești intinderea așeantă
năștește în căre avea săză re-
zervă singur; dar kînd okii săză
venire să se opreasă astă
fîrșurei lăsă San-Sabino, și vîz-
ră skăldări în lăsă.

— Tăză nu d'am sună tot,
rezervă San-Sabino; vezi tu că
dios lăsă păroata Floren-

гие, ачел касино ісолаѣт къльдит по коаста туні deal, ку totul інкокупіярат de verdeaцъ?

— În vîz, респунсе Andreas... Треве съ ёie чине-ва преа фе-річіт in ачел касино ку уп амік каге съ пу вреа съ se дукъ ла Roma.

— O! пу маї тунблá а тъ опрі, Andreas, къ зъў поате съ'ш лінзеаскъ кураціял. Аколо јос лъкнеше о фемеи кърга sei dai ачеастъ skrisoare de adio. O! амікъл теч, ам крезут къ пумай sinistrъ амічіа пу есте destul spре a fi чинева ферічіт, ам крезут къ віеада пу есте комплекстъ фъръ амор, ші фе-мееа ачеен т'a десамъціт күт-пліт. Веї ведеа-o, este фътмоазъ ка о мадоанъ de аале луї San-gio, este тажестоазъ ка о ре-ципъ, dar n'are inimъ; i-am sunz юко ивбеск, ea т'a лъбат съ ѹ-о спун; іам чиртто воръ de sneran дъ, ші ea a пропундат ачеа вор-бъ, а афлат пълчеге а аудіа ё-ко-кул че ардеа in syffletul теч, ші апои intr'o zi, ea a askutat ші пе уп алтул; а інкураціят пас-сінен алтина, а генетат ла ачел алтул ворвле че креедам къ ар fi тревут съ'ш ёie пумай mie zisse; t'am плаъп... ea a ris ші mi-a respuas къ тъ амъцісsem... Ea пу тъ ивія... ea n'a ивіт пе бървату-съў: ea пе n'imi n'a ивіт піч o datъ. Frate, фемея ачеаста n'are in inimъї декът пумай уп simti-ment: ачеа інокрасіе күтпліт пумітъ кокетъrie... Тенрівbestesk de тоате ачеаста; къчі тз єї фътмоас, фіне, ші аї іалузі, ші поате къ ea ва вои съ кіеатуені тоа де ачеаста пентру dinsa... чи

D'ї skrisoarea ачеаста... ші съ пу'ї маї калчі піч o datъ пратул...

Атъндої амічіј se імбръ-цишаръ тутл ші San-Sabino плекъ.

Imprudentul! че тревзінъ єра съ ворвеаскъ атъта луї Andreas de ачеа фемеи атът de фътмоазъ ші атът de кокетъ? А ѿ пу күппошіа-ел інdestul пе а-тікка съў, spре а ёи къ ел піч o datъ пу se ва пумеа лүп-та ку sinistrъtatea! къ ел тре-бія пегрешітъ ивбескъ!.. Ел плекъ ші espuape пе Andreas тутул амъціриаор періктлоase

алле знеі фемеи а кърга іма-жіне їо intinپrisse in кап.

Ш'апоі капул é atът de ап-проапе de іппімъ!

Din тоате ачеаста ресуатъ къ seara вені ші апнукъ пе Andreas пе dealul unde пріміsse adio луї San-Sabino... Ел ре-тъssesse күфундат in візърілє салле, ку окій інфіпіт пе ачел касино denarte каге disuпrу in іntuperekula популі. Авиа atъпчі Andreas se іndreпtъ кътре че-тате, генетънд інчет: къеа пічі o datъ n'a ивіт пе пімені.

Ші suprisea... Sърмануа Andreas!

II.

Siniora Lukredia de Fede е-міsse din baie ші se odixnia ку-катъ пе жумътате пе уп діван кънд i se appunclu уп visitor пе-кунпоскут.

— Нъмелелуї? zisse-ea, фъръ а фачче чеа маї мікъ тішкаге.

— Andreas, респунсе domes-tika.

— A! щіў, уп амік ал луї San Sabino, уп зуграв... Annino, лүміна тъзіпъръ, лаът пер-деллеле ачеллеа, ші апои sunt маї detot desserъкатъ, n'ar fi күвііпchos de a priimі pе уп жу-пе асфел in ачест пегріжт...

— Nerrigjelul ачеста insъ, Siniora, te prinde de minune.

— Ші кътре ачеаста, адъогъ Lukredia, пентру уп зуграв tim-пila este преа прегios. San-Sabi-no va fi авънд пегрешіт ам спунпе чевá imрortant, ar fi рът съ'а фак ѕ'ашенте... лаът съ ін-tre maestri Andreas.

Взпъ уп minst timidul зуграв рошу ші konfissiat, se афлă de-naintea redytabilei siniory. А-чеаста era пентру зътъма оаръ ка Andreas съ se афле intr'o асфел de сървътоаре: афаръ de маікъ-са, афаръ de бътъпа domestiکъ каге імплинеа offіciul de тажордом in каге ачестор doi жуні, афаръ de кътре-ва мод-дле, фемеи nerdste, in каге ел nu ведеа декът пумай конці-рүрі mi nimik маї тутл, Andreas пічі o datъ пу ворбіsse ку вр'o алъ фемеи.

Da ачеас ел ші уїтъ съ salute, гунгоі кътре ва ворвле прінтре каге s'azzi інгъимат пумеа луї San-Sabino, інфъдішъ skrisoarea sa tremuпtъnd ші інdatъ че si-niora ѡші паскъ окій каге вагъ

skrisoarea, ea se лъзъ а зіче ін-четишор: кът é de фътмоазъ!

Dar орі кът de inhet sъ fi zis ел ворвеле ачеаста, Lukredia ле атзі фъръ indoiaalъ, къчі ea іші ръдикъ скій ші suprise.

Перделлеле пу se імбінаѣ de tot віne, o razъ de лүтінъ se strikorá printre елле ші se re-vързаѣ пе фада луї Andreas. Тръстуреле зугравулъ era фът-моазе ші espresive. Ші департула луї San-Sabino, ведереа а-чеасті фемеи пе каге амікул съ'а атът de тутл o ивіsse, фъкүръ а se падре in syffletu'i піще ві-зърій телапко-личе, каге se ре-сфъптъпъръ пе фігуръї ші o ін-фътмоузаръ зъпкъ ші маї тутл.

— E de minune, тутгутъ Lukredia, ші printre'о тішкаге атът de віne калкулатъ ін кът съпірѣ ку totul натуралъ, лъзъ съ'ї казъ дene уп умтеге ала-ваї mantua, каге уп пър лүпг, пегръ ка пана корбулі ші уп-доios ѡші desfъшурá валуриле ші інвълзія пе жумътате ачест ум-теге оліор імбътациї аї луї Andreas.

— Кът e de фътмоазъ!... маї тутгутъ-ел зъпкъ o datъ.

În minstul ачеста skrisoarea луї San-Sabino къзъ јос; Andreas, ка s'о ia, пуссе уп цепу-кіе in пъміnt, ші фъръ а se склá intinse skrisoarea; dar Lukredia, ку окій плекаці, уріма ку о кътътату distrasъ fantasti-челе desemnurí че raza de лүті-пъdesemná ne tanetul solorizaté ei (boudoir). Andreas sta tot in цепу-кіе. Lukredia її въгъ de seamъ; suprise ку оаре каге уї-мире ші zisse зугравулъ ку уп synnet de глас пе каге ел іа луї de уп exo de оармоніе че-реаскъ.

— Da че фачі ла пічіоаре-ле телле? zisse-ea.

Arfi fost преа натурал de a респунде: Ащент, siniora, съ'ш іеї din тъпъ skrisoarea луї San-Sabino че аї лъсал'o съ'а казъ јос, dar ел тъкъ. De ші San-Sabino se пусsesse in цепу-кіе ка съ ia skrisoarea, insъ nu пентру dinsa remъssesse in ачеа позиціе.

— Че фачі in цепу-кіе? маї intrebъ Lukredia.

— Ador..., респунсе атъпчі Andreas, ші ворвле ачеаста веніа din syfflet, къчі ea скъпъ ка o syfflaare.

Інспірішіт ед dette skrisoarea,
ші поате пентру а'ші тај ая
кургацій; Lykredia о лук, о руисе
фъръ а зіче о ворбъ шъкар шії
архонкъ вукъцелеле пе жос ку
despreu.

Амъndoи апои remasserъ уп
minst intr'o adinкъ тъчere, L-
kregia пе жумъtate кулкатъ пе
dibam, ши Andreas tot in цеп-
kie. Lукregia къ пріvіrea іnfinptъ
пе дуличеа фіgуръ а зугравулї,
зугравул ку окї плекацї, askул-
tъnd tot o datъ къ deličiў ши
къ фрікъ уп глас interior кare
її ворбїа de amor, ши уп алт
глас кare, ка уп exo depъrtat,
її rezicea ворбеле амікулї sъb:
пъзещете, Andreas. Dу'i скри-
soarea mea ши ну'i маи кълка
прагул.

Dar San-Sabino zisesse ші а-
чеasta : ea пічі о datъ n'a ишт
не nimini ; ші пт ції каге ог-
оллів sekret ф'ячэа пе Andreas
сь doreaskъ аморул ачестей фе-
меи , а къргia initъ i se пъреа
къ este ыпкъ фечоаръ.

— Кът сън de пепорочіть,
зисе инсіршит Лукреція.

— Неногочітъ! зиссе атунчі
ку віоічізне Andreas, ах! спу-
нем че те фаче съ пътеші.

— Ші че-ай пүтеа ғачче? Res-
пүнсе-еа лъзънд съї казъ тъна
ін тъна агътоаре а лхї Andre-
as. Маї ынтык скоалъте ші шеzi
колеа лъпгъ mine, дакъ ну те
кіатъ вр'зп кап d'онегъ пезъ-
віршит ла offіcіna дұмиталле.

— O! ny, ny, ny..., zisse
Andreas, te-askyt.

— Darъ, synt nenoročitъ, ге-
тумъ. Lykrea, nenoročitъ ка-
маи тоате фемеile; вай! авеам о
мухъ каратъ lykia foarte мул.

— Прекуд тъ ижеще а шеа,
кудеть in sineші Andreas.

— Ної ерам съвачі, ші таікъ-
меа тъ ведеа къ таікъ дыре
търндыстъ ші фъкъндымъ фу-
тоасъ, ші де кыт орі вр'п жи-
не пе улліделе Флоренциі саň
ла вісерікъ іші опреа азыпъ-
ті къстыңеле, таікъ-меа су-
снинá дырерос ші тъ търа d'a-

UN SONET URIT PENTRU O FEMEЕ FRUMOASA.

III umbra mi Irima, azură mi senină
Unind melancolia ne fruntea și gânditoare;
Prințul ferice-amestec frumosul mi disină
Se 'ntrek ne ata fagă mult tristă răpitoare.

În pește și tăcău se leagă săspinți,
Плекум în frantea serei o stea strălucitoare,
Шо лакътъ събт гранътъ с'askinde, плекум кинътъ
Askinde дълга ръб събт франза и шиттоаре.

— Am avut amică... , dar
nici o dată n'am avut o femeie
pe care să o ador. — A ! mi se
pare că nici o dată nu voiu ciza-
tează să zic unei femei te înțelesc....
Mi-e frică nu cumva să răză de
amoryata. A ! de către oră am
bisat o femeie la pîncioarele cărăbu-
șă și vrea să-mi petreac viața ; aş
căuta în okii ei toate inspira-
țiile mele, aş reproducute tră-
sările ei în tablourile mele,
ca să o adoreze întrucât ea in-
țepuse ; aş lucra zisă și poan-
tea spre a înțelea omul care
mă căpătușiră alături ei, aş face
ceva ce zic acum amică mei,
slavul Andreas Fără boala... ,
m'au săptămăne la a ei. Dar fe-
meea aceea, va ! ține n'am
întâlnit-o.

— Ші юnde аїкъstat'о пінъ а-
кум?... zisse Lykredia къ уп-
глас desmierdъtor.

— Пінь ast'zі amіčia ауі San-Sabino mi-a fost destу... dar ea a плекат... щі е ё am remas singur...

Зікънд ачеастъ ворѣ, Andre-as se vitá ла Лукрециа къ уп aer dýperos шї ругътор.

— Bino sъ тър веzi, къте-о
датъ, zisse-ea, bino tot d'auна
де къте ori веi пътимі пре
мъл de a fi singur.

— Tot o datъ ѹ intinse ші тъпа,
Andreas о апукъ ку transport...
ші прівнд ку amor пе фрумоаса
лгї Florentinъ, ѹ зиссе ку па-
ібітате :

— O! d'âm zbie doamna mea
săptîi săpît mîia.

Лукреција ну се пустј опрі d'a
стурпide, Andreas її сърпѣтъ тъпа
ши еші ферічт ші тъндръ, ші фъ-
ръ а'ші маї addхъче амінте къ
San-Sabino плекассе in zioa тре-
кътъ; ел вітá tot treкутъл ка
съ куцете пустмай да adoа-zі,
къчі а doa-zі treбюя съ ревазъ-
не Лукреција. (Ва урма.)